

3. Afgifterne såvel som sådanne beløb, som det af ministeren pålægges en ejer, der har misligholdt påtagne forpligtelser, at tilbagebetale, vil i tilfælde af manglende betaling kunne inddrives ved udpantning.

§ 3.

Af det i § 1, stk. 3, omhandlede beløb, der årlig udredes af statskassen i finansårene 1952—53 og 1953—54, kan der forlods efter ministerens skøn anvendes et beløb af indtil 200 000 kr. årlig til tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på landbrug, der oprettes i henhold til statshusmandsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 390 af 25. september 1951, på betingelse af at ejerne af de pågældende landbrug underkaster sig nærmere af ministeren fastsatte forpligtelser.

§ 4.

1. De nærmere bestemmelser vedrørende denne lovs gennemførelse fastsættes af landbrugsministeren.

2. De med gennemførelsen forbundne udgifter afholdes af den i § 2, stk. 1, omhandlede fond.

§ 5.

1. Overtrædelse af de i denne lov eller i medfør af loven fastsatte bestemmelser straffes med bøde ikke under 20 kr., i gentagelsestilfælde ikke under 40 kr. Bøderne tilfalder den i § 2, stk. 1, omhandlede fond.

2. Bøderne kan pålægges af landbrugsministeren indenfor et beløb af 2 000 kr. Det står den pågældende frit for inden 14 dage, efter at ministerens afgørelse er tilgået ham, at forlange sagen undergivet domstolens afgørelse, hvilket da foranlediges af ministeren. En indledet sag bortfalder dog, når ministeren tager sin påstand om bøde tilbage, eller når den tiltalte, der har begæret domstolens afgørelse, frafalder samme. En af ministeren truffen afgørelse har gentagelsesvirkning i samme grad som en retsafgørelse.

§ 6.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. maj 1952 og har gyldighed til den 1. april 1956.

Bemærkninger til lovforslaget

Nærværende lovforslag fremsættes, da gyldigheden af lov nr. 530 af 22. december 1948 om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v. ved § 2 i lov nr. 239 af 27. maj 1950 om ændring af nævnte lov er begrænset til 1. maj 1952, og idet såvel veterinærdepartementet som landbrugsorganisationerne og landbrugsministeriets kvægafgiftsudvalg er enig i, at det er af største betydning, at lovgivningen om støtteforanstaltninger til bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning fortsættes.

Bekæmpelsen af kvægtuberkulosen har medført, at denne sygdom nu praktisk taget er udryddet, således at der for fremtiden alene bliver tale om udgifter til sanering af

nysmittede besætninger, og bekæmpelsen af den smitsomme kalvekastning, som hovedvægten af støtteforanstaltningerne har været lagt over på, siden der ved lov nr. 221 af 24. maj 1948 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning (brucellose hos kvæg) blev tilvejebragt grundlag for en systematisk bekæmpelse af denne sygdom, har medført, at denne sygdom nu er trængt stærkt tilbage. Den seneste opgørelse, der er foretaget pr. 1. september 1951 på grundlag af foretagne mælkeundersøgelser, viser således, at 92,4 pct. af landets kvægbesætninger er fri for denne sygdom.

Efter forhandling med spareudvalget af 28. april 1950 og med repræsentanter for landbrugsorganisationerne blev det i 1951